

پیاویک پرسیاری له پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- کرد سه‌باره‌ت به رُّؤْزَوْوَگَرْتَنْ له سه‌فهْرَدَا، ئه‌ویش فهْرَمُوْيِ: ئه‌گَهْرِ ویستَتْ به رُّؤْزَوْوَ بَهْ، وئه‌گَهْرِ ویستَتْ بیشکِینَهْ (به رُّؤْزَوْوَ (مه‌بَهْ

له عائیشه‌وه -بره‌زای خوای لیبیت- ده‌لیت: حه‌مزه‌ی کوری عه‌مرُوی ئه‌سله‌می پرسیاری له پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- کرد سه‌باره‌ت به رُّؤْزَوْوَگَرْتَنْ له سه‌فهْرَدَا، ئه‌ویش فهْرَمُوْيِ: «ئه‌گَهْرِ ویستَتْ به رُّؤْزَوْوَ بَهْ، وئه‌گَهْرِ ویستَتْ بیشکِینَهْ (به رُّؤْزَوْوَ مه‌بَهْ».

[صحیح] [بوخاری و موسیم هاوران له‌سری]

عائیشه -بره‌زای خوای لیبیت- باسی ئه‌وه ده‌کات که حه‌مزه‌ی کوری عه‌مرُوی ئه‌سله‌می پرسیاری له پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- کرد سه‌باره‌ت به رُّؤْزَوْوَگَرْتَنْ له سه‌فهْرَدَا؟ پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- بزارده‌ی پیدا له نیوان رُّؤْزَوْوَگَرْتَنْ و رُّؤْزَوْوَشکاندن، که فهْرَمُوْيِ: «ئه‌گَهْرِ ویستَتْ به رُّؤْزَوْوَ بَهْ، وئه‌گَهْرِ ویستَتْ بیشکِینَهْ (به رُّؤْزَوْوَ مه‌بَهْ)». ومه‌بَهْستَی رُّؤْزَوْوَگَرْتَنِی فهْرَزَه لَیْرَه دا به هَوْیَ ئه‌وهی که پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- فهْرَمُوْيِ: (هی رُّخْصَهْ من الله)، واته: (ئه‌مَهْ مَوْلَهَتْ وَرُوْخَسَهْ تَيْكَهْ لَهْ لَایَهَنْ خَوَای گَهْوَرَهَوْ). وئه‌مَهْ شَئَامَازَهْ بَهْوَهْ ده‌دات که باسی رُّؤْزَوْوَگَرْتَنِی فهْرَزَ ده‌کات، که -بره‌زای خوای لیبیت- ده‌لیت: (یا رسول الله! إِنِّی صَاحِبُ ظَهَرِ أَعْالَجَهُ وَأَسَافِرُ عَلَیْهِ وَأَکْرِیهُ وَإِنَّهُ رِبِّما صَادَفَنِی هَذَا الشَّهْرُ -يعني رمضان- وَأَنَا أَجَدُ الْقُوَّةَ وَأَنَا شَابٌ، وَأَجَدُ بَأْنَ أَصُومُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَهُونُ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ أُؤْخِرَهُ فَيَكُونُ دِيَنًا أَفَأَصُومُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَعْظَمُ لَأْجَرِي أَوْ أَفْطَرَ؟ قَالَ: أَيْ ذَلِكَ شَئْتَ يَا حَمْزَةُ)، واته: (ئهی پیغه‌مبهری خودا، من ئازه‌لَمْ هَهِيَه که بَوْ سَوَارِی بَهْ کَارِيْدَيْتَنِمْ بَوْ سه‌فهْرَكَرَدَنْ وئه‌گَهْرِ بَگَهْمَ بَهْ مانگَی بره‌مَهْزان وَهَيْزَ وَتَوَانَمَ هَهِيَه بَوْ رُّؤْزَوْوَگَرْتَنْ، وَ وَاهِ ده‌بَيْنَمَ که رُّؤْزَوْوَ بَگَرَمَ باشتره لَهَوْهَی دَوَای بَخَمَ وَبَيْتَهَ قَهْرَزَ بَهْ سه‌رَمَهْوَه بَوْیَه رُّؤْزَوْوَ دَهْگَرَمَ ئهی پیغه‌مبهری خودا، ئه‌مَهْ پَادَاشْتَی زَيَانَرَه يَانْ رُّؤْزَوْوَ بَشَكِيْتَنِمْ؟ پیغه‌مبهر -صلی الله علیه وسلم- فهْرَمُوْيِ: (هَرَ كَامَ لَهْ وَانَهَتْ وَيَسَتْ ئهی حَمْزَه). [رواه أبو داود] ولَيْرَهَوْهْ ئه‌وهی رُوْوَنْ ده‌بَيْتَهَوْه که رُّؤْزَوْوَشکاندن له سه‌فهْرَدَا له رُوْخَسَهْتَ وَمَوْلَهَتَهَ کَانَی خَوَای گَهْوَرَهَیه، ئه‌وهی رُوْخَسَتَهَ کَه وَهَرَگَرِیتَ کَارِیْکَی باشَی ئهنجامداوه وئه‌وهی رُّؤْزَوْوَ بَگَرِیتَ دروسته.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4507>